

Pozor! Banky jsou nanejdůležitější toxické! Dalším bankám klesá rating ... důrazně varuje ekonomka Šichtařová

- CZ24 News | 10. srpna 2023

Pokud aspoň trochu sledujete finanční trhy, možná jste si všimnuli, že plus mínus kolem 19. července došlo k jistému zlomu.

Vnější atributem tohoto obrátu je změna trendu většiny akciových indexů. Tak například americký akciový index NASDAQ zhruba do Vánoc 2021 / 2022 klesal, následně od Vánoc 2022 / 2023 zase rostl a od poloviny července zase spíše klesá. Samozřejmě tento poslední klesající trend je zatím časově natolik krátký, že z něj ještě nemůžeme činit dalekosáhlé soudy, ale změnu skutečně je vidět. Jestliže tento nový klesající trend na akciových trzích je jen vnějším viditelným atributem, pak samotnou podstatou této změny je změna nálady na finančním trhu. Optimismus se postupně změnil v pesimismus.

Bylo by chybou přisuzovat tuto změnu nálady jedné konkrétní události, například snížení ratingu Spojených států amerických. Dokonce si troufám tvrdit, že zrovna v případě tohoto ratingu je tomu spíše obráceně; totiž že nedávné snížení ratingu USA bylo spíše důsledkem toho, že makroekonomické ukazatele nejen v USA se pomalu horší, což ratingovým agenturám naznačuje, že bude docházet k větším výdajům z amerického státního rozpočtu, ale nižším příjmům do rozpočtu, tedy že se bude dál prohlubovat deficit (nejen) amerických veřejných financí, což zase logicky vede za současné neochoty USA škrtnout ve veřejných výdajích ke zhoršení ratingu.

To, co tedy skutečně pozorujeme, je rozplývání takzvané monetární iluze. To znamená, že tržním hráčům začíná docházet, že zpomalení světové ekonomiky už probíhá, zvyšování úrokových sazeb ještě není u konce, úbytek peněz financujících cenovou bublinu finančních aktiv je prozatím za této konstelace nezastavitelný, proto růst cen cenných papírů není z čeho žít. Proto i zhoršování zdraví bank je v tuto chvíli neodvratitelné. To ostatně potvrdila i agentura Moody's, která snížila rating pro 10 malých a středních amerických bank a navíc varovala, že horší rating může čekat i některé větší americké banky. A to je podstatou onoho prozření. A přicházející makroekonomická čísla toto prozření stále víc potvrzují, ať už přicházejí z jakékoliv země. Mezi nimi svítí zejména slábnutí spotřebitelské poptávky v Číně. Ano, i Čína se probouzí z této monetární iluze.

Mě osobně ale nejvíce znepokojují zprávy, které zůstávají poměrně stranou mainstreamové pozornosti. Jednou z nejvíce problematických evropských zemí je Itálie, jejíž veřejný dluh se již nebezpečně blíží bodu, v němž začalo mít problém Řecko. Jediným funkčním mechanismem na vyrovnaní veřejných financí v takových zemích, které se pomalu ale jistě blíží defaultu, je zmenšit stát a pustit do ekonomiky více trhu. Tedy to, co udělala střední Evropa i Čína v 90. letech, nebo před nimi Thatcherová a Reagan. Jenomže to by znamenalo, aby politici dobrovolně zmenšili svou moc tím, že by seděli na menším rozpočtu. To je pro ně politicky nemyslitelné. Proto postupují přesně kontraproduktivně: Ještě víc zvětšují stát, neboli ještě víc zvyšují daně, čímž ekonomiku ještě víc dusí a přibližují default. Takže Itálie zavedla 40procentní daň z mimořádných zisků bank. Zdůrazňuji: Udělala to Itálie, jejíž banky jsou v průměru všechno, jen ne byznysově zdravé.

Suma sumárum, řekla bych to celé asi takto: velké části technologických akcií a značné části bank v USA i eurozóně bych se aktuálně dotknula leda tak metrovou hygienickou tyčí.

AUTOR: Markéta Šichtařová

ZDROJ: iDnes